

KLENOVSKÉ NOVINY

dvojmesačník obce Klenovec

XXIII. ročník

číslo 3/ jún 2026

klenovskenoviny@klenovec.sk

www.klenovec.sk/aktualne/klenovske-noviny/

Rontouka všetkými zmyslami spojila tradície aj ľudí

Gemersko-malohontské osvetové stredisko – kultúrna inštitúcia Banskobystrického samosprávneho kraja pripravilo v sobotu 6.6.2026 v Dome osvetu v Rimavskej Sobote podujatie plné tradičných jedál, remesiel, zvukov ľudovej hudby a príjemných stretnutí.

Podujatie bolo zároveň živou pozvánkou na *Klenovskú Rontouku*, ktorá sa uskutoční v dňoch 26.–28. júna 2026 v Klenovci. Súčasťou programu boli ukážky tradičných remesiel, regionálnej gastronómie, výstavy tradičných ľudových odevov stredného Gemera zo zbierky FS Lykovec z Revúcej a Ing. Aleny Ďurkovičovej, výstava fotografií tradičných ľudových odevov pochádzajúcich z obce Veľký Blh, ako aj regionálne kolo celoštátnej súťaže a prehliadky folklórnych skupín *Nositelia tradícií 2026*, o ktorom stručne informujeme vo vedľajšom rámečku. Veľké poďakovanie patrí remeselníkom – páňovi Laudárovi z Babinca, pani Karpovej z Hnúšte, pani Rechterikovej z Poltára a páňovi Kilíkovi z Lenky, ktorí predstavili svoje umenie a zručnosti, ako aj členom Folklórnej skupiny Revúška z Revúčky za prípravu tradičných strúškov a členom FS Vepor z Klenovca za štrúdle, harovce a kapustnicu. Ďakujeme tiež účinkujúcim – Romanovi Košičiarovi, Dušanovi Ceberovi a Milanovi Katreniakovi, FS Rimavan Rimavská Sobota, heligonkárom z Klenovca, FS Vepor z Klenovca a Ženskej speváckej skupine Skaliny z Hnúšte.

Organizátori týmto pozývajú všetkých čitateľov na 47. ročník *Klenovskej Rontouky*. Program podujatia nájdete na s. 10 a 11.

Organizátori všetkých pozývajú na *Klenovskú Rontouku 2026*.

Nositelia tradícií 2026

V sobotu 6. júna 2026 sa uskutočnila Celoštátna postupová súťaž a prehliadka Folklórnych skupín *Nositelia tradícií* v Rimavskej Sobote, ktorú usporiadalo Gemersko-malohontské stredisko a Národné osvetové centrum Bratislava. Celoštátnej postupovej súťaže sa zúčastnila aj Folklórna skupina Vepor z Klenovca, ktorá získala Zlaté pásmo s priamym postupom na krajskú súťaž s choreografiou „Páračky“ Blahoželáme.

Aby sa nezabudlo

Narodili sa pred mnohými rokmi, ba stáročiami a zanechali po sebe trvalú hodnotu. Rodáci z Klenovca aj tí, čo počas svojho života pôsobili v Klenovci.

Jednou z významných osobností, ktoré sa narodili v dvadsiatych rokoch minulého storočia v Klenovci, je aj ThDr. Ján Antal. Od jeho narodenia (18.6.1926) prešlo už rovných sto rokov. Jánov príchod do hlboko veriacej rodiny akoby predznamenal jeho budúce pôsobenie – otec bol dlhoročným zastupujúcim dozorcóm evanjelického cirkevného zboru v Klenovci.

Ako všetci Jánovi vrstovníci aj on sa narodil do neľahkej doby, napriek tomu študoval na gymnáziu v Rimavskej Sobote a po Viedenskej arbitráži a zabratí časti Slovenska Maďarskom v Tisovci. Počas štúdia uvažoval o kariére v armáde. Osobná skúsenosť s utrpením či už vojakov alebo civilistov vo vojne a jeho aktívna účasť v Slovenskom národnom povstaní rozhodli, že sa ubral iným smerom – zasvätil svoj život duchovnej službe. Evanjelickú bohosloveckú fakultu absolvoval v Bratislave a na univerzite v Lausanne vo Švajčiarsku. Po ukončení teologických štúdií pôsobil ako kaplán u seniora Černáka vo Veľkej pri Poprade a už ako farár vo Vlčanoch a Betliari.

(pokračovanie na s. 3)

Ján Antal s manželkou Zuzanou v Rastislaviciach v roku 2007.

81.výročie ukončenia Druhej svetovej vojny v Európe

Vo štvrtok 7. mája 2026, v predvečer sviatku Dňa víťazstva nad fašizmom, sa v našej obci Klenovec uskutočnil pietny akt kladenia vencov k pomníkom na Námestí Karola Salvu, ktorým sme si uctili obeť dvoch svetových vojen a zároveň oslávili 81. výročie ukončenia Druhej svetovej vojny.

V úvode spomienkových osláv zaznela štátna hymna a následne vystúpila predsedníčka ZO SZPB v Klenovci Blažena Hrušková, ktorá po príležitostnej básni privítala starostku obce Katarínu Pribilincovú, člena Oblastného výboru SZPB v Rimavskej Sobote Jána Antala, ako aj všetkých odbojárov a odbojárky. Osobitne

privítala žiakov a pedagógov Základnej školy s materskou školou Vladimíra Mináča v Klenovci a Špeciálnej základnej školy v Klenovci a tiež všetkých prítomných občanov. Blažena Hrušková v krátkom príhovore pripomenula, že aj napriek tomu, že plných 81 rokov žijeme v mieri, nesmieme zabúdať a pripomínať si 8. máj – Deň víťazstva nad fašizmom – ako sviatok oslavovaný na pamiatku bezpodmienečnej kapitulácie nacistického Nemecka, ktorá nadobudla účinnosť práve 8. mája 1945, čím sa skončila Druhá svetová vojna v Európe. Vojna v Pacifiku však pokračovala až do 2. septembra 1945. Zdôraznila, že podľa kapituláčného aktu uzavretého 7. mája 1945 vo francúzskom meste Remeš malo Nemecko zastaviť všetky bojové operácie 8. mája 1945 o 23.01 stredoeurópskeho času, čo v časovom pásme východoeurópskeho času, vzhľadom na hodinový rozdiel, nastalo až 9. mája. Pri podpise tohto aktu neboli prítomní zástupcovia Sovietskeho zväzu, a tak na žiadosť sovietskej strany bol kapituláčny akt podpísaný aj na predmestí Berlína v noci z 8. na 9. mája 1945. Na základe toho Valné zhromaždenie OSN v rezolúcii z 22. novembra 2004 vyhlásilo 8. a 9. máj za Dni spomienok a zmierenia na počesť všetkých tých, čo zomreli v čase Druhej svetovej vojny. Pri tejto príležitosti pripomenutia si udalostí z mája 1945, ktorými sa skončilo šesťročné vojnové utrpenie v Európe, a ktorým sa dovŕšilo aj oslobodenie Slovenska, sa prítomným účastníkom pietnej spomienky prihovarila starostka obce Klenovec Katarína Pribilincová. Hold obetiam fašizmu vzdali v piesňovom bloku aj členky speváckej skupiny Klenovčanka. Na záver podujatia k 81. výročiu ukončenia Druhej svetovej vojny v Európe zaznela Klenovská hymna.

Blažena Hrušková

Spomienkový pochod

Pri príležitosti 81. výročia víťazstva nad fašizmom sa v piatok 8. mája uskutočnil už tradičný šiesty ročník Pochodu Gemer – Malohont, ktorý spája pietnu spomienku na obeť druhej svetovej vojny s úctou k histórii a odkazom mladým generáciám. Pochod tento rok začal v Klenovci, v sedle Chorepa, kde sa zvädzali boje o ochranu obce a dnes na tomto mieste stojí pamätník padlým, ktorí v týchto miestach zahynuli. Spomienkového podujatia na Chorepe sa zúčastnila aj starostka obce Mgr. Katarína Pribilincová a pridali sa aj občania Klenovca. Nasledoval zostup do Kokavy nad Rimavicou, Lehoty nad Rimavicou cez Rimavskú Baňu až do Kraskova. Trasa merala 22,3 kilometra a zúčastnila sa jej dvadsiatka vojakov. Trasa bola oproti minulým rokom skrátená tak, aby sa do nej mohli zapojiť aj civilní účastníci a širšia verejnosť. „Chceli sme, aby bol pochod znesiteľný aj pre civilov a zároveň aby mal dôstojný pietny charakter. Pridali sme k tomu pietne akty, duchovný rozmer a pripomínanie si padlých hrdinov druhej svetovej vojny,“ doplnil organizátor pochodu kpt. Mgr. Martin Kožiak. Do programu sa zapojili aj historici, pamätníci či členovia Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov a tiež predstavitelia aj radoví občania spomenutých obcí. Na každom zo zastavení pri pamätníkoch obetí druhej svetovej vojny si ich pamiatku pripomenuli pietnym aktom - príhovormi, modlitbou, kladením vencov, svetlicami vo farbe trikolóry aj tradičnou vatrou. „Starostovia nám často ďakujú za to, že si tieto udalosti pripomíname. Veľmi pozitívne vnímajú najmä účasť mladých

vojakov a kadetov. Sú to mladí ľudia, ktorí študujú a pripravujú sa na službu vlasti, a pritom majú záujem aj o históriu a úctu k minulosti,“ povedal Kožiak a dodal: „Nie je to len o pochode. Je to o úcte, spomienke a o tom, aby sme nezabudli, čo všetko stálo slobodu, ktorú dnes máme.“ Podľa neho má podujatie každoročne silnú atmosféru a jeho cieľom je, aby odkaz víťazstva nad fašizmom nezostal iba formálnou spomienkou v kalendári.

Hlavný riadiaci podujatia je Kpt. Mgr. M. Kožiak z Hnúšte, pomáhajú mu zabezpečovací koordinátori z Ozbroyených síl Slovenskej republiky, kolega z útvaru v Rožňave a kadeti akadémie.

Zdroj: Rimava.sk, spracovala Eva Biela

Aby sa nezabudlo

(pokračovanie zo s. 1) V Betliari v roku 1962 sa s ďalšími evanjelickými kňazmi z regiónu stal obeťou proticirkevného politického procesu s tzv. skupinou KVAP (Kasanický, Velebný, Antal, Paulov). Spomienky na spoločný život a neľahký osud opísala jeho manželka Zuzana v biografickej publikácii Z prednej strany mreží: *Ôsmeho januára 1962, krátko po obede, prišli dvaja páni na tatrapláne a požiadali manžela, aby šiel s nimi do kancelárie. Ja som prišla trochu neskôr, keď už bola domová prehliadka, resp. prehliadka písomností, ktoré boli v kancelárii, v plnom prúde... zaujímali sa o knihy v nemčine a o manželove teologické práce... Keď po domovej prehliadke zapisovali tlačoviny, navrhla som, že to bude lepšie odvážiť a zapísať hmotnosť. Bola to naozaj provokácia a ten pán zo Štátnej bezpečnosti reagoval, že nás ten humor čoskoro prejde. A prešiel nás, manžel dostal dva a pol roka... Lúčenie bolo za ich prítomnosti krátke a smutné, boľavé. Najmä keď prišlo aj na deti: trojročnú Evičku, šesťročnú Dagušku a deväťročnú Zuzku. Vtedy som sa ešte stihla manžela opýtať, či naozaj neexistuje nič, čoho by som sa mala v súvislosti s niečím, do čoho mohol byť zapletený, obávať. Povedal: „Naozaj sa ničoho neboj!“... Čo bolo predmetom obžaloby? Najväčším konkrétnym prehreškom bolo spoločné schádzanie sa, lebo za takýchto okolností sa to posudzovalo ako „organizovaná trestná činnosť“. Ešte mali podľa obžaloby aj krycie meno, pozostávajúce zo začiatočných písmen priezvisk. KVAP. Obžaloba ich vinila z toho, že takto organizovaní „utvrďovali sa navzájom v nepriateľskom postoji*

Okrem väzenia bol potrestaný aj odňatím súhlasu na výkon duchovného povolania a mohol pracovať len ako robotník.

k ľudovodemokratickému zriadeniu“... „V spojení so Západom snovali odtrhnutie ČSSR od Sovietskeho zväzu a krajín socialistického tábora a pripravovali obnovenie starého buržoázneho režimu.“

Proces bol vyfabulovaný, zameraný na likvidáciu cirkvi a všetci obvinení nevinní. Dva a pol roka (1962-1964) strávil vo väzení. Jeho manželka a tri deti museli opustiť faru v Betliari a presťahovať sa k príbuzným do Rastislavíc. Po prepustení pracoval 22 rokov ako robotník. Návrat ku kňazskému povolaniu mu bol umožnený až v roku 1986 v Rastislaviciach. Po zmene politických pomerov v krajine bol rehabilitovaný a mohol sa naplno venovať duchovným činnostiam a vedeckej a prekladateľskej práci. V spomienkach manželka Zuzana uviedla: *Po revolúcii nám ponúkali ako odškodné za väznenie manžela okolo 60-tisíc korún. Prijatí ich by bolo proti jeho prisaha, že bude slúžiť Bohu v čase i nečase. Koľkí počas trvania cirkvi vraj trpeli aj viac. Rozmýšľala som, že ich dám na dobročinné ciele, ale on, že či si má z toho ešte robiť nejakú slávu.“*

V roku 1991 bol inštalovaný za biskupa Západného dištriktu ECAV na Slovensku, kde pôsobil do roku 1994. Aktívne sa venoval vedeckej činnosti, pracoval v redakcii Cirkevných listov, bol členom Vedeckej rady Evanjelickej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského a členom komisie pre prípravu ekumenického prekladu Biblie. V roku 2003 mu bol udelený titul doktora teológie.

Emeritný biskup západného dištriktu ECAV ThDr. Ján Antal zomrel 4.6.2010. Pochovaný je v Rastislaviciach. V Klenovci sa zachoval jeho rodný dom na námestí, ktorý je v súčasnosti využívaný na klubové stretnutia našich seniorov.

Zdroj: Ústav pamäti národa, web obce Klenovec
Spracovala Eva Biela

Antónia Dekréťová-Matejovie žila aj v Klenovci

Meno Jozef Dekret-Matejovie (1774-1841) poznajú mnohí z nás. Narodil sa na sklonku vlády cisárovnej Márie Terézie v malej drevenici v Dobroči. Obyvateľstvo osád dnešného Čierneho Balogu, ku ktorým patrila aj miestna časť Dobroč, žilo vo veľkej chudobe. Jediným zdrojom obživy bola práca v lese a plodiny vypestované na vlastných, málo úrodných políčkach. Jozef Dekret-Matejovie po štúdiu na piaristickom gymnáziu v Brezne začal pracovať ako lesný robotník. Prešiel mnohými lesníckymi profesiami, až skončil vo vysokej funkcii komorského lesmajstra. Zavádzal nové metódy v ťažbe dreva a obnove lesov. Dnes je uznávaný ako prvý slovenský lesník – priekopník moderného lesného hospodárstva.

V auguste 2025 oslávila Antónia 90. narodeniny.

Antónia Dekréťová-Matejovie sa narodila druhého augusta 1935 ako posledné, šieste dieťa v rodine lesného robotníka. Jej rodina patrila k tej istej vetve ako slávny lesník. Z dátumu narodenia o 161 rokov neskôr sa dá odhadnúť, že Antónia patrí asi k siedmej alebo ôsmej generácii po Jozefovi Dekretovi-Matejovie. Životné podmienky rodiny sa za 160 rokov veľmi nezmenili. Nielen bývanie zostalo také isté – Antónia sa narodila v tej istej starobylej drevenici v Dobroči ako Jozef Dekret-Matejovie. Ani práca a možnosti obživy sa nezlepšili. Chlapi boli drevorubači alebo lesní robotníci a ženy pestovali na poli zemiaky, cibuľu, či kapustu a mrkvu na obživu a ľan na ošatenie. Rodina mala malé hospodárstvo, dve kravičky a malý krdel' oviec. Šanca na zmenu životného štýlu rodiny sa však predsa vyskytla. Antóniín brat Jozef – menovec slávneho lesníka – dostal od štátnych orgánov ponuku hradenia všetkých výdavkov pri štúdiu na lesníckych školách. Odmietol. Jeho život neboli školské lavice, ale práca drevorubača v lese. Detstvo malej Antónie veľmi ovplyvnili dve veci. Silná krátkozrakosť a úraz s poranením ruky. O jej krátkozrakosti nikto nevedel. Ukázali ju až vyšetrenia vo veku 20 rokov. V škole nevidela na tabuľu. Pri odpisovaní od spolusediacej bola učiteľom často fyzicky

trestaná. Ruku si poranila, keď so sestrou sekala na sečkární trávu pre dobytok. Po neopatrnom zatlačení trávy jej nôž sečkárne odsekol koniec prostredníka na pravej ruke. S poranenou rukou potom mohla písať iba so sebazaprením. Oba problémy, krátkozrakosť aj zranenie ruky, viedli k tomu, že malá Antónia už ako 10-ročná prestala chodiť do školy. Spolu so súrodencami pomáhala doma na hospodárstve. Hlavne pásť kravy a ovce. Tie boli cez zimu ustajnené v zimnej maštali na Chmeľúsovom poli, vzdialenom od dediny asi 6 km. Na kŕmenie zvierat a dojenie kráv v odľahlej samote stačili dve dievčatá. V zime 1944/1945 sa o zvieratá starala dvanásťročná Františka a deväťročná Antónia. Jeden večer v januári bola v doline veľká strelba. Keď ráno niesli dolinou do dediny nadojené mlieko, museli vystrašené dievčatá obchádzať postrieľaných nemeckých vojakov. V lete chodila Antónia sadiť k lesom stromčeky. Od veku 10 rokov žila asi jeden rok v horárni kde pomáhala horárke s dvomi malými dievčatkami. V tej istej horárni nafilmoval o mnoho rokov neskôr Jakubisko scény filmu *Nevera po slovensky*. Do svojich 14 rokov pracovala Antónia na rodinnom hospodárstve a u lesov. Vo veku štrnásť a pol roka začala pracovať ako pomocná kuchárka v reštaurácii na hlavnej stanici v Brezne. Jej hlavná pracovná náplň bola umývanie riadu a tiež pomoc pri varení. Každý deň sa varil držkový perkelt. Bol veľmi populárny, lebo bol lacný a chutný.

Mladá Antónia mala priateľa, ktorý pred nástupom na vojenčinu usporiadal rozlúčkovú oslavu. Na oslave sa Antónia zoznámila s Klenovčanom Michalom Bencom. Po krátkom vzťahu prišlo tehotenstvo a v roku 1953 svadba. Pre priepastné náboženské rozdiely medzi rodinami sa svadobná hostina nekonala. Evanjelickí svokrovci z Klenovca nemohli pochopiť, ako sa ich syn môže chcieť oženiť so „skúpu“ katolíčkou.

Prvý manžel Michal Benco tragicky zahynul v roku 1974.

Syn Mirko sa v roku 1954 narodil v Brezne. Po čakaní na bývanie zostali mladomanželia sklamaní, že vysnívaný byt je veľmi studený a nedá sa vykúriť. Prestažovali sa teda ku Michalovým rodičom na hospodárstvo na Pavlovom Grúni v Klenovci. Tam sa nanovo rozbehol kolotoč prác na hospodárstve. Len práca za bývanie a stravu, žiadna možnosť zarobiť peniaze na vlastnú domácnosť. V roku 1955, práve keď na gazdovstve vrcholili letné práce na poli, bolo na spadnutie narodenie druhého dieťatka. Antónia si zbalila veci a odcestovala ku svojej mame na Dobroč. Druhý syn Ľubomír sa narodil v pôrodnici v Čiernom Balogu v auguste 1955. Z pôrodnice ho priniesli do tej istej prastarej drevenice v Dobroči, v ktorej sa narodil aj Jozef Dekrét a Antónia Dekréťová-Matejovie.

Na jeseň 1955 boli v Československu komunálne voľby, v ktorých bol Michal Benco zvolený za predsedu národného výboru v Klenovci. Získaním trvalého pracovného miesta sa rodine polepšilo iba čiastočne, lebo miesto úradníka bolo veľmi slabo platené. Rodina bývala v dome svokrovcov na ulici Červenej armády č. 674 v Klenovci. Vtedy na ulici až 4 domy obývali rodiny s menom Benco, miestu sa preto ľudovo hovorilo Bencovo námestie. Na tejto adrese v roku 1960 pribudla do rodiny dcéra Anna. Nevýhodou pracovného miesta v štátnej správe bolo, že Michala Benca po piatich rokoch v Klenovci preložili na Národný výbor v Drienčanoch. Tam bývala rodina 7 rokov. Antónia začala pracovať ako predavačka v potravinách. Na diaľku začala rodina stavať dom v Klenovci na koľajoch (dom s. č. 877 na Partizánskej ulici). Nazad do Klenovca sa rodina presťahovala v roku 1967 ešte do domu svokrovcov a v roku 1969 do dokončeného rodinného domu na koľajoch. Antónia sa v Klenovci zamestnala ako vedúca predajne Zelovoc firmy Jednota. Starší ľudia v Klenovci si ju pamätajú ako vždy usmievavú a priateľskú Hanku Bencovú. V decembri 1974 Michal Benco tragicky zahynul pri dopravnej nehode v Hnúšti. Vdova Antónia sa potom vydala za Jána Gregorčoka a presťahovala sa nazad do Drienčan. Tam žije doteraz v rodinnom kruhu svojej dcéry Anny. Pravidelne, raz za mesiac, príde na pár dní so synom Ľubomírom do rekreačnej drevnice na Pavlovom Grúni v Klenovci. V auguste 2025 oslávila Antónia 90. narodeniny.

**Ing. Ľubomír Benco, CSc.,
emeritovaný privátny docent Univerzity Viedeň**

Antónia pri altánku na Pavlovom Grúni neďaleko Klenovca.

Rozprávkový les 2026

Nedeľné dopoludnie 24.mája sa pri Penzióne na Ráztočnom nieslo v znamení rozprávok, detského smiechu a radosti, ktoré si užili najmä tí najmenší, keď sa im rozžiarili detské oči pri pohľade na rozprávkové bytosti. Na Ráztočnom sa konalo tradičné podujatie Rozprávkový les, ktoré organizátori pripravili pri príležitosti Medzinárodného dňa detí. Do organizácie podujatia sa zapojilo viacero miestnych organizácií – obec Klenovec, Základná škola s materskou školou Vladimíra Mináča, Špeciálna základná škola, Folklórny súbor Vepor a Heligonkári DFS Zornička z Klenovca, Klub dôchodcov, Komunitné centrum Klenovec, Dobrovoľný hasičský zbor obce Klenovec, Poľovnícke združenie SNP Klenovec, TJ Družstevník Klenovec a občianske združenie RODON Klenovec. Počas prechádzky lesom deti prechádzali jednotlivými stanoviskami, kde ich vítali známe rozprávkové postavičky – Pipi dlhá pančucha, červená čiapočka

a vlk, striga Agátka, zbojníci, víly, ale aj futbalisti, mladí heligonkári, karavan šikovnosti, svet kociek a maskoty Labkovej patroly. Nechýbali ani poľovníci, ktorí deti poučili o starostlivosti o naše lesné zvieratá a ukázali im získané trofeje. Hasiči im zase predviedli svoju techniku a výstroj, kde si deti mohli vyskúšať na vlastnej koži, aké to je obsluhovať hadicu a húkačky na hasičskom aute. Veľkým zážitkom bola možnosť povoziť sa na koníkovi či somárikovi, čo ocenili najmä najmenší návštevníci. Vďaka ich spolupráci sa z lesného chodníka stal skutočný rozprávkový svet. Po absolvovaní trasy každý malý účastník dostal balíček sladkostí, cukrovú vatú a možnosť zaskákať si na nafukovacom hrade. Rozprávkový les je nielen krásnym spôsobom, ako osláviť Deň detí, ale aj dôkazom, že v Klenovci máme mnoho ochotných dobrovoľníkov a aktívnych organizácií schopných spoločne tvoriť hodnotné podujatia pre deti aj dospelých. Všetkým organizátorom patrí veľké poďakovanie za ich čas, nasadenie a kreativitu. Tešíme sa na ďalší ročník podujatia Rozprávkový les!

Jaroslav Zvara

Obnova klenovského kúpaliska

Letá sú čoraz teplejšie a mnohí sa oprávnené pýtajú na chátrajúce kúpalisko a prečo sa stále nič nerobí. Moja vízia a sľub rýchlej obnovy narazila na viacero problémov. Aj keď sa nám podarilo získať na čiastočnú obnovu bazénov vládnu dotáciu vo výške 40 tisíc eur, ktoré nám vláda schválila počas výjazdového rokovania v Rimavskej Sobote v roku 2024, financie nestačia. Obnova areálu bude finančne náročnejšia. Pôvodne sme počítali najmä s odstránením problémov s pretekaním bazéna, ktoré boli dôvodom zatvorenia areálu a menších opráv, ale po konzultáciách s odborníkmi sa ukázalo, že bude potrebná kompletná výmena technológie. Financie, ktoré sme dostali od vlády, tieto náklady nedokážu pokryť. Využijeme ich najmä na vypracovanie projektovej dokumentácie. Ďalšie zdroje na technológiu ohrevu vody či nové sociálne zariadenia musíme hľadať inde. Projektová dokumentácia sa už robí. Keď bude dokončená, chceli by sme sa zapojiť do najbližšej výzvy čo najskôr, možno sa nám to podarí už na jeseň. Veľkou výhodou pripravovanej obnovy však bude ekologickjšia a udržateľnejšia prevádzka kúpaliska. Voda v bazénoch by mala byť filtrovaná priebežne počas celej sezóny, čo zníži náklady aj environmentálnu záťaž. Bazén sa napustí a voda sa bude využívať vďaka dobrej filtrácii bez toho, aby sa musela počas

sezóny priebežne vypúšťať a dopúšťať. Všetci vieme, aké náročné je v súčasnej dobe získať finančné prostriedky na bežnú prevádzku, o to náročnejšie je získať ich na veľký projekt. Veríme však, že sa nám kúpalisko podarí opäť vybudovať. Prvú výstavbu si pamätajú ešte naši starí rodičia, súčasná stredná generácia jeho obnovu a naša mladá generácia sa, verím, dočká v dohľadnej dobe najnovšej tretej výstavby.

Katarína Pribilincová

Dar z vd'ačnosti ku Dňu matiek

Byť mamou je to najkrajšie, no zároveň najnáročnejšie povolanie na svete. Vyžaduje si nekonečnú trpezlivosť, prebdené noci a srdce neustále plné strachu a hrdosti na svoje deti. Svoj veľký deň mali 14. mája, kedy naše mamy a staré mamy prijali pozvanie do sály kultúrneho domu, kde na chvíľu odložili všetky každodenné starosti. Ich najmilší, od najmenších škôlkarov až po veľké deti základnej školy, si pripravili pre ne pásmo pesničiek, básničiek a tancov. Každé jedno slovo a úsmev bolo úprimným poďakovaním pre ich MAMIČKY za každé jedno objatie a bezpečnú náruč.

Milota Trnavská

Recitátor získal cenu prezidenta

14. mája 2026 som zažila po veľmi dlhej dobe neopísateľný pocit. Žiak našej školy Lucas Černák reprezentoval okres Rimavská Sobota a zároveň Banskobystrický samosprávny kraj a v neposlednej miere svoju školu a našu obec na celoštátnom kole súťaže v prednese slovenskej povesti pod názvom Šaliensky Maťko Jozefa Cígera Hronského v Šali. Po uvítacích príhovoroch sa predstavili žiaci zo základných škôl spevom ľudových piesní a všetkým nám privodili super náladu. Potom nasledoval prednes súťažiacich jednotlivých kategórií. Aby sme čas zmysluplne využili, miestne divadielko sa nám predstavilo modernou dramatizáciou rozprávky Smelý zajko v Afrike. A prišiel čas, na ktorý každý prednášajúci čakal. Čakali sme aj my dvaja spolu s Lucasovou maminou a ockom. V silnej konkurencii Lucas získal Cenu prezidenta Gašparoviča, ktorý spolu s pánom MUDr. Hikelom patrí k zakladateľom tejto súťaže. Lucas nesklamal, nám tiekli slzy spokojnosti i šťastia o to viac, že medzi prvými gratulantmi mimo pódia bola Thália Král, ktorá v tomto čase stvárňuje dievčatko Lujzu v známom seriáli Dunaj, k Vaším službám. Po vyhodnotení si Lucasa vzal na svoje kolená aj pán Gašparovič a cestou na obed stretol známe slovenské herečky – pani Idu Rapaičovú, známu svojím prednesom, a Luciu Vráblicovú. Bol to naozaj nádherný, nielen slnečný deň, ale deň plný radosti z úspechu a milých stretnutí. Všetci veríme, že Lucas bude pokračovať cestou, ktorú začal. Ďakujeme rodičom za podporu na ceste za úspechom.

Bobor alebo strom

Bobor vodný bol v 19. storočí v Európe pre lov kožušín a tuku takmer vyhubený a na území bývalého Československa dokonca vyhlásený za vyhynutý druh. Na Slovensku sa opäť objavil až v roku 1977 v Záhorskej nížine. Výskyt bobra v súvislosti s našim chotárom sa preto v minulosti nespomínal. Až doteraz. Určite ste si všimli, že na brehoch Rimavy od výpustu priehrady až po jej dolný tok sú desiatky popadaných stromov. A popadané stromy sú aj na brehoch priehrady. Až keď človek pristúpi bližšie, pochopí prečo. Kmene stromov ohlodané do tvaru ceruzky jasne odkazujú na to, že aj u nás sa udomácnila bobria rodinka, ktorá si začala stavať hrádze na toku Rimavy. Jednu aj neďaleko bývalých stúp. Ako sa k nám bobry dostali? Zrejme je to dôsledok umelého vypustenia bobrov do prírody ešte koncom minulého storočia a jeho prirodzené vyhľadávanie

nových teritórií. Bobor dosahuje váhu až 30 kg, dĺžku 70-100 cm a môže sa dožiť až 17 rokov. Párík bobrov zostáva spolu celý život, sú viazaní na svoje teritórium v rozmedzí asi 2 kilometrov, v ktorom žije len jedna rodina, zvyčajne 6 jedincov. Bobor výrazne ovplyvňuje krajinu, kde žije. Nemá prirodzeného nepriateľa a narúša brehy riek. Odhaduje sa, že jeho počet na Slovensku sa blíži k 800 kusom. Na jednej strane ničí stromy, na druhej zadržiava vodu v krajine na miestach, kde by inak odtiekla. Tam, kde vznikajú bobrie hrádze, sa vytvárajú prírodné jazierka, obnovuje sa prirodzený biotop, do lokalít sa vracia vodné vtáctvo a vodné živočíchy a vďaka zadržiavaniu vody sa zlepšuje klíma. Ak by sme si mali vybrať, mnohí z nás by volili zachovať strom – bez stromov by život neexistoval. Ak by sme však chceli porovnať, koľko stromov v tej istej oblasti zlikviduje človek a koľko bobor, človek by bobra v tomto porovnaní jednoznačne mnohonásobne prevýšil.

Eva Biela

Kurinecká dubina

V priestoroch kultúrneho domu bola širokej verejnosti od 13. do 31. mája sprístupnená výstava venovaná 70. výročiu vyhlásenia Kurineckej dubiny za chránené územie. V rámci výstavy 18. mája Ing. Želmíra Ružičková, pracovníčka pre environmentálnu výchovu zo ŠOP SR, Správy Chránenej krajinnnej oblasti Cerová vrchovina, pripravila pre deti z našej základnej školy a tiež seniorov z KD a JDS veľmi zaujímavú prezentáciu o ochrane a význame Kurineckej dubiny. Dozvedeli sa o jej vzniku, aj činnosti ochranárov, ktorí sa snažia v čo najväčšej miere zachovať jej biotop a zároveň umožniť návštevnosť chránených miest v tejto oblasti. Pôvodný zámer bol ochrániť výskyt krakle belasej. Modernizácia v poľnohospodárstve po 2. svetovej vojne a tiež

nedomyšlená striktná ochrana prírody paradoxne postupne zlikvidovala pasienkové hospodárenie, ktoré vytváralo priaznivé podmienky na výskyt a hniezdiská tohto vzácného chráneného vtáka v mohutných solitérnych stromoch. Presvetlených miest začalo ubúdať, osamelé mohutné košaté duby sa začali strácať v mladine, v dôsledku čoho sa krakľa belasá z tohoto územia úplne vytratila. Začali sa vytrácať aj niektoré druhy motýľov a hmyzu. Ochrana krakle stratila na význame, no ostatné roky potrebujú ochranu vzácne stromy. Postupne sa však vytrácajú a odumierajú aj tie - mohutné prastaré, viac ako dvestopäťdesiatročné duby, v ktorých krakle hniezdili. Svojej staroby, 500 rokov, sa majestätne duby vplyvom zániku horských pasienkov zrejme nedožijú. Kurinecká dubina je ďalšou z chránených rezervácií, ktorá vďaka ľahostajnosti a neznalosti človeka postupne zaniká. Zaujímavou udalosťou, ktorá sa v rámci prezentácie spomenula, je pád amerického bombardéra do okolitých lesov Kurineckej dubiny, zostreleného 20. augusta 1944 počas 2. svetovej vojny. Posádka pád aj vojnu prežila a pozostatky trosiek sa tu našli ešte v nedávnej minulosti.

Ďakujeme Ing. Želmíre Ružičkovej, Správe Chránenej krajinnnej oblasti Cerová vrchovina a Gemersko-malohontskému osvetovému stredisku v Rimavskej Sobote – kultúrnej inštitúcii Banskobystrického samosprávneho kraja za prezentáciu a inštaláciu putovnej výstavy.

Eva Biela

Majster Slovenska Juraj Hrivnák

V sobotu 30. mája 2026 sa v Aréne Poprad uskutočnili Majstrovstvá Slovenskej republiky v kickboxe SZKB 2026. Majstrovstiev, ktoré patrili medzi vrcholné domáce podujatia tejto sezóny, sa zúčastnili najlepší slovenskí kickboxeri vo všetkých disciplínach asociácie WAKO.

Na podujatí sa zaskvel aj Klenovčan Juraj Hrivnák, odchovanec klubu Kick-Box Leon Hnúšťa, ktorý v súčasnosti háji farby ŠKP Banská Bystrica. Jurajovi sa na majstrovskom podujatí podarilo vybojovať dve zlaté medaily. Medzi seniormi vo váhovej kategórii - 75 kg obsadil prvé miesto v štýle fullkontakt a zlato získal aj v lowkicku -75 kg.

Bedmintonisti opäť úspešne reprezentovali

Koniec apríla patrilo celoslovenskému turnaju do 17 rokov, ktorého sa zúčastnili Jakub Fotta, Laura Fiľová a Lara Tömösváryová. **Z prvenstva** vo dvojhre chlapcov sa tešil Jakub Fotta, ktorý vo finále zdolal Aleša Koščaka (CEVA Trenčín). Vo štvorhre obsadili **3. miesto** s partnerom Jakubom Božíkom z klubu PBA Prešov. V zmiešanej štvorhre sa Jakub s partnerkou Laurou Jaškovou (SP Dolný Kubín) umiestnili na **2. mieste**. Laura Fiľová, staršia žiačka, sa umiestnila vo dvojhre aj štvorhre s Larou Tömösváryovou na 5.-8. mieste. Laura Fodorová sa turnaja nezúčastnila, uprednostnila reprezentačné sústredenie juniorov v Púchove aj s bratom Samuelom.

Súrodenci Fodorovci prvý májový víkend reprezentovali Slovensko na medzinárodnom turnaji v Chorvátskom Dubrovniku, kde sa v silnej konkurencii podarilo Laure vo dvojhre vybojovať 5.-8. miesto. V polovici mája sa Laura Fodorová a Jakub Fotta s reprezentáciou U17 zúčastnili medzinárodného turnaja v Opatiji. Laure sa opäť darilo. Vo dvojhre sa cez hráčky z Čiech, Rakúska, Francúzska dostala až do finále, kde zdolala hráčku z Anglicka a vybojovala si **ZLATÚ MEDAILU!** Vo štvorhre sa s partnerkou Lilianou Šarlayovou dostali až do finále, no podľahli hráčkam z Čiech a vybojovali si **2. miesto**. Jakub sa vo dvojhre umiestnil na 33.-64. mieste, vo štvorhre na 17.-32. mieste a v zmiešanej štvorhre sa prebojoval do štvrtfinále a skončil 5.-8. mieste.

23.-24. mája sa v športovej hale ARÉNA na Ostrove v Trenčíne uskutočnil posledný celoslovenský turnaj pred prázdninami do 17 rokov. Jakub Fotta sa vo dvojhre umiestnil na 3.-4. mieste a v zmiešanej štvorhre a chlapčenskej štvorhre sa umiestnil na **1. miesto**. Laura Fiľová sa vo dvojhre umiestnila na 9.-16. mieste, Lara Tomosváryová na 17.-24. mieste. Vo štvorhre sa dievčatá umiestnili na 5.-8. mieste. Pre dievčatá je to ešte stále vyššia kategória, do ktorej sa pomaly zaraďujú. Laura Fodorová sa na turnaji nezúčastnila, s bratom Samuelom bola v tom istom čase na reprezentačnom výjazde U19 v Bulharsku.

Posledný májový víkend sa konal celoslovenský turnaj dospelých v Bratislave, ktorého sa zúčastnil Samuel Fodor. Vo veľkej konkurencii sa Samuelovi najviac darilo v zmiešanej štvorhre po boku partnerky Lei Výbochovej (TU Slávia Zvolen), s ktorou si vybojovali **3.-4. miesto**. Jakub Fotta sa v ten istý víkend zúčastnil medzinárodného turnaja v Poľskom Białystoku v kategórii do 17 rokov. Jakub sa prebojoval cez hráčov z Ukrajiny a Poľska do štvrtfinále, kde sa stretol s prvým nasadeným hráčom a víťazom turnaja z Ukrajiny, ktorému podľahol a umiestnil sa 5.-8. mieste. Vo štvorhre sa Jakub s partnerom Michalom Gajdom (Barbar Skalica) umiestnili na 9.-16. mieste.

V kategórii najmladších hráčov do 11 rokov poslednú májovú sobotu náš klub prvý krát reprezentovala Lucka Mináčová na turnaji GP C v Rožňave. Hneď na prvom turnaji sa jej podarilo vybojovať **3. miesto**. Lucka, GRATULUJEME!

Ďakujeme všetkým hráčom za vynikajúcu reprezentáciu nášho klubu a obce na zahraničných aj celoslovenských turnajoch.

Martina Fodorová

Dvojnásobný majster Slovenska v kickboxe Juraj Hrivnák.

Jakub Fotta víťazstvo na turnaji U17 dozdobil bronzom v debli.

Laura Fodorová v Opatiji so zlatom v singli a striebrom v debli.

SIMA

na Klenfeste v Klenovci

termín: 7. august
vo večerných hodinách

O podrobnostiach koncertu
budeme verejnost' včas informovať.

BANSKOBYSŤICKÝ
SAMOSPRÁVNÝ KRAJ

Obec Klenovec,
Gemersko-malohontské osvetové stredisko v Rimavskej Sobote
- kultúrna inštitúcia Banskobystrického samosprávneho kraja
a o.z. RODON Klenovec
vás pozývajú na

Gemersko-malohontské folklórne slávnosti v Klenovci

47. ročník

Klenovská Rontouka

26. – 28. júna 2026

S FINANČNOU PODPOROU
BANSKOBYSŤICKÉHO
SAMOSPRÁVNÉHO KRAJA

Gemersko-malohontské folklórne slávnosti v Klenovci - 47. ročník

Klenovská Rontouka

26. - 28.
júna 2026

25. 06. 2026, ŠTVRTOK

MIESTO: KULTÚRNY DOM

- 17:00 **ODKAZY MINULOSTI** - vernisáž výstavy
105 ROKOV ORGANIZOVANÉHO FOLKLÓRU V KLENOVCI VO FOTOGRAFII
VÁPENKÁRSTVO A UHLIARSTVO V GEMERI - MALOHONTE
18:00 **Symbole obce Klenovec v zrkadle času** - slávnostné zasadnutie obecného zastupiteľstva
účinkujú: FS LAOGRAFIKI z Grécka, citaristi Mihálygerge z Maďarska, FS Vepor a DFS Zornička z Klenovca

26. 06. 2026, PIATOK

MIESTO: NÁMESTIE K. SALVU, ZÓNA ODDYCHU, KULTÚRNY DOM

- 10:00 **FS LAOGRAFIKI ARCHEOLOGIKI ETERIA ELASSONAS** z Grécka
- Dom osvetu v R. Sobote
14:00 **ŽIVÉ DEDIČSTVO, ŽIVÉ PRÍBEHY** - komentovaná diskusia s remeselnými majstrami
15:00 **JARMOK REMESIEL**
16:00 **OTVORENIE DVOROV** tradičných remesiel, gastronomických špecialít, hudby a tvorivých dielní
16:00 **O REŤAZ, O REŤAZ** - program detských folklórnych súborov - DFS Hájček a Hájik z Rimavskej Soboty, sólisti speváci Tereška Čonková, Matej Šafárik, Michaela Halkovičová, Heligonkári Matej Kmet, Ondrej Botto, Jozef Marcinek
19:00 **ODKAZY MINULOSTI** - otvorenie 47. ročníka **GMFS**
Prezentácia obcí regiónu a ich jedinečností
105. výročie organizovaného folklóru v Klenovci
účinkujú: Milan Katreniak, Roman Košičiar, Dušan Ceber, DFS Zornička, FS Vepor z Klenovca
20:40 **NAŠI KAMARÁTI I** - program zahraničných kolektívov
22:00 **KORENE - ICONITO** a speváčky FS Zemplín z Michaloviec

27.6.2026, SOBOTA

MIESTO: NÁMESTIE K. SALVU - ZÓNA ODDYCHU, KULTÚRNY DOM, DVORY

- 09:00 **JARMOK REMESIEL**
10:00 **DVORY** tradičných remesiel, gastronomických špecialít, hudby a rozprávky
10:00 **KLENOVSKÁ HELIGÓNKA** - 36. ročník, prehliadka heligonkárov
13:00 **ŠKOLA SPEVU a ŠKOLA TANCA**
15:00 **AKO MLAĐÍ OBLOČAR SAM SVETOM PUTOVAL** - DFS Lykovček z Revúcej, Zornička z Klenovca, Zrkadielko z Hnúšte, Čičižek z Tisovca, Hájik z Rimavskej Soboty a sólisti speváci a inštrumentalisti
16:30 **DRŮTOVA NŮTA** - súťaž ľudových hudieb, LH FS Vepor z Klenovca, LH Šurkovci z Čierneho Balogu, LH Spod Jánošíka z Terchovej, LH z Hrochote...
17:30 **NAŠI KAMARÁTI II** - program zahraničných kolektívov z Grécka a Čiech
18:30 **Z HRIŇOVSKÝCH LAZOV** - FS Hriňovčan z Hriňovej
20:00 **KLENOTY GEMERA-MALOHONTU** - program regionálnych folklórnych súborov, skupín a sólistov: FS Vepor z Klenovca, FS Lykovec z Revúcej, FS Háj a FS Rimavan z Rimavskej Soboty, FS Sinec z Hnúšte, FS Revúška z Revúčky
21:30 **OD NÁS U VÁS** - FS Ekonóm z Bratislavy

28.6.2026, NEDEĽA, MIESTO: KOSTOL ECAV

- 10:00 **SLUŽBY BOŽIE ECAV - ZA DOBRO NA ZEMI** - Miešaný spevácky zbor Viliama Figuša Bystrého, Detská ľudová hudba Matičiarik z Banskej Bystrice

Zmena programu vyhradená!

Sprievodné aktivity: Múzeum súkenníctva a gubárstva | Tradičná izba | Pamätná izba rodákov | Tvorivé remeselné dielne | Jarmok remesiel | Dvory tradičných remesiel, hudby, gastronomických špecialít: Rybári, Heligonkári, Haluškári, obec Revúška, obec Lenka, obec Hrušov

VSTUPNÉ:

piatok: deti 3 €, ZŤP a dôchodcovia 6 €, dospelí 12 €
sobota: deti 3 €, ZŤP a dôchodcovia 6 €, dospelí 14 €

Permanently: deti 4 €, ZŤP a dôchodcovia 8 €, dospelí 16 €
Deti do 6 rokov, dospelí nad 80 rokov zdarma.
Zóna oddychu sobota: 3 €, deti do 6 rokov zdarma

SPOLUORGANIZÁTORI

MEDIÁLNI PARTNERI

PARTNERI

Výkupné

Postarší muž sa v Klenovčoku rozhlíadal okolo seba a dokázal si celkom dobre predstaviť, ako to vyzeralo pred rokmi. Nie je tu lavička ponad potok, na ktorej sedával s bratmi alebo s kamarátmi. Hompáľali nohami a pozerali na vodu, ako neprestajne žblnkoce po skalách. Niekedy, keď zapadalo slnko poza Hôru, vybehli ako nič hore na kopec, aby ho ešte videli a začudovane pozerali, ako vysoko a ďaleko je nad ďalšími vrchmi. Odvtedy prešlo už veľa rokov a postarší muž sa čuduje, aký je ten kopec väčší aj strmší. Usmial sa, lebo si uvedomil, že Hôra je taká istá, len jemu pribudli roky.

Muž si spomenul, ako vtedy pozornosť chlapcov, a nielen ich, zaujalo nákladné auto naložené guľatinou, ktoré zastavilo na ceste, len pár metrov od nich. Z kabíny vystúpili dvaja robotníci, šofér ich žiadal, aby ho navigovali tak, aby celkom zatarasil príchod ku susedove mostu. Boli to robotníci z pily v Maši a ich kolega mal v ten deň sobáš. Dostali fantastický nápad: budú žiadať od mladého zaťa výkupné za nevestu. Veď sa to tak robievalo – slobodní mládenci sa pred sobášom dohodli, že takto prekvapia ženícha s nevestou aj všetkých svadobčanov. Mládenci si zohnali poriadnu železnú reťaz a mladý zať mal mať pripravené výkupné – peniaze alebo niečo tekuté (väčšinou to bývalo oboje). Títo kolegovia namiesto reťaze použili nákladné auto. Bolo to odvážne manévrovanie. Keď skončili, auto stálo krížom cez cestu na miernom svahu ku mostu ponad potok. Nárazník sa dotýkal Geňatíkove plota a zadná časť bola pri múriku pred domom tetky Spišiakove. Tú išlo vychytiť, keď videla, ako blízko pri múriku sú veľké kolesá obrovského auta. Prizerajúci chlapci veľmi dobre poznali, ako si tetka chráni múrik. Bavilo ich vyskočiť na múrik pobechnúť pár krokov a zoskočiť. Tetuška začala kričať: „Chlapčiská nepodarené, nestačí vám cesta?“ Múrik bol len povýše kolien a skaly boli naukladané len tak – jedna na druhú. Postarší muž, vtedy chlapec, teraz po rokoch nevidí ani stopu po múriku a ani po dome. Už idú – pribehli vtedy deti so správou k autu. Sprievod sa naozaj priblížil. Vpredu mladý zať s nevestou, za nimi ostatní svadobčania. V tej chvíli zaznel klaksón na aute, akože pozdrav novomanželom. Odrazu bolo po sprievode. Družičky, družbovia, svadobní hostia pribehli a v úžase hľadeli, čo sa to len stalo? Plne naložené nákladné auto navážené ku potoku. Od otvorenej kapoty motora nákladného auta šiel ku ženíchovi šofér auta a vravel: „Drahý náš priateľ! Prepáč nám, že sme takto nechtiac zastavili váš sprievod. Auto je pokazené, nedá sa naštartovať, buď tak dobrý poď sa na to pozrieť, veď aj ty na ňom jazdíš.“ Podával pri tom ženíchovi zaolejovanú montérkovú blúzu. Ženích sa viditeľne spokojne usmieval. Všetkých prekvapil, keď uvoľnil spod pazuchy ruku nevesty a dal si dolu sako. Berúc podávanú blúzu najviac asi prekvapil svoju milú manželku, lebo sa ozvala: „Ale veď... manžel má dnes dovolenku a veď má bielu košeľu a...“ Nestihla dopovedať, pretože manžel podal sako aj blúzu družbovi, objal ju a so smiechom povedal kolegom: „Ďakujem vám priatelia za úžasnú gratuláciu ku sobášu. Potom mi porozprávate, ktorý z vás to vymyslel, ale teraz vás všetkých pozývam na svadbu

Jar na Polomcoch (Foto: Miroslav Sobek)

do nášho dvora ku prestretým stolom.“ Šťastie a láska – nevesta a ženích sa zasa objali. Prvý sa spamätal šofér – treba uvoľniť cestu! Naštartoval a oblak dymu zakryl potok. Musel poriadne stlačiť plynový pedál, aby sa dostal autom na cestu. Nevesta hovorila manželovi: „Len aby sa niečo nestalo, keď je auto také navážené.“ Jeden z kolegov, ktorý s jej manželom jazdil a počul nevestine obavy, povedal: „My s ním jazdíme ešte po horších cestách a brehoch a minule zmo sa skoro prevrátili...“ Chcel pokračovať, no druhý kolega mu „mierne ľapol“ na topánku, tak len dodal, že to dobre dopadlo. Auto vycúvalo a uvoľnilo cestu. Všetci svadobčania sa rozprávali o tom, čo videli a pomaly kráčali do dvora ku stolom. Niekoľkí hostia pri tomto predstavení vyšli po schodíkoch na múrik a ďalej na úzky chodník pred domom tetky Spišiakove a sledovali všetko ako z galérie. Nevesta aj mladý zať žiarili radosťou z toho, že sú spolu, a aj z toho, že v deň svadby je tak veselo. Manželstvo je beh na dlhú trať, preto si uvedomovali, ako je to dobre, byť obklopení spolupracovníkmi, ktorí sú aj priateľmi.

Postarší muž si pri tejto spomienke uvedomil, ako často sa nám v živote postaví do cesty nečakaná prekážka. Veľká, ako nákladné auto a nedá sa obísť. Premýšľal, ako on sám hľadal v ťažkých časoch pomoc u Boha a našiel ju. Bolelo to, mal strach, ale spoznal lepšie Božiu lásku – veľmi podobnú tej manželskej. Vlastne ešte väčšiu. Ježiš ho až tak miluje, že ako výkupné dal miesto neho svoj život. „*Vykúpení ste boli nie pominuteľnými vecami, striebrom, alebo zlatom, ale drahocennou krvou Krista.*“ (Biblia). Celý svet je pokazený. Ľudstvo má problémy. Ja mám problém! Mnoho vecí som pokazil a zaslúžim si od spravodlivého Boha trest! Máme uveriť tomu, že to pokazené skončilo smrťou Krista na kríži a bolo nám odpustené? Máme uveriť tomu, že tak, ako on vstal z mŕtvych, začne nový život s ním? Áno! Kresťania veria, že svet sa naplno obnoví pri Kristovom druhom príchode. Ale čo robiť teraz? No – pochopiť, čo sa dialo na kríži. Zažiť dotyk Božej lásky a tiež tak milovať. Milovať Boha z celého srdca a blízkeho ako seba samého. Svet šancu má – keď Bohu uveríme.

Postarší muž sa usmial hľadiac na svoj rodný dom. Bolo tam dobre, bolo tam veselo... Ale keď sa povedalo – ide sa domov, každý tomu rozumel.

Ján Kováčik